

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΤΗΣ ΚΡΟΣΤΑΝΔΗΣ Νέστωρ Μάχνο

Η 7η Μαρτίου είναι μια οδυνηρή ημερομηνία για τους προλετάριους της αποκαλούμενης "Ένωσης των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών" που συμμετείχαν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο στα γεγονότα που διαδραματίστηκαν εκείνη την ημερομηνία στην Κροστάνδη. Η επετειακή ανάμνηση της ημερομηνίας εκείνης είναι εξίσου επίπονη για τους προλετάριους όλων των χωρών, γιατί επαναφέρει τη μνήμη εκείνου που οι ελεύθεροι εργαζόμενοι και οι ναυτικοί της Κροστάνδης πιστοί στα ιδανικά της Ρώσικης Επανάστασης, απαίτησαν μέχρι θανάτου από τον Κόκκινο εκτελεστή τους -το "Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα" και το όργανό του, την "Σοβιετική" κυβέρνηση.

Η Κροστάνδη απαίτησε από τους δήμιους κρατιστές να δώσουν πίσω όλα όσα άνηκαν στους προλετάριους της πόλης και της επαρχίας, δεδομένου ότι αυτοί ήταν που είχαν πραγματοποιήσει την επανάσταση. Οι εξεγερμένοι της Κροστάνδης επέμειναν πάνω στην πρακτική εφαρμογή των ιδανικών της Οκτωβριανής Επανάστασης:

Ελεύθερα εκλεγμένα Σοβιέτ, ελευθερία του Λόγου και ελευθερία του Τύπου για τους εργάτες και τους αγρότες, τους αναρχικούς και τους αριστερούς Σοσιαλεπαναστάτες.

Το Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα το θεώρησε αυτό σαν αδιανόητη απειλή της θέσης που μονοπολούσε στη χώρα, και αποκρύπτοντας το πρόσωπο του ανανδρου εκτελεστή πίσω από τη μάσκα του επαναστάτη και φίλου των εργαζομένων, αποκάλεσε τους ελεύθερους ναυτικούς και τους εργάτες της Κροστάνδης «αντεπαναστάτες» και έστειλε εναντίον τους δεκάδες χιλιάδες πειθήνιους μπράβους και σκλάβους: Chekists, Kursanty (μαθητευόμενοι αξιωματικοί του Κόκκινου στρατού – σημείωση του Alexandre Skirda) και μέλη του Κόμματος, προκειμένου να σφαγιαστούν αυτοί οι πραγματικοί μαχητές και επαναστάτες -οι εξεγερμένοι της Κροστάνδης- που δεν είχαν κάνει τίποτα για το οποίο να μπορούν να κατακριθούν από τις επαναστατικές μάζες, ενώ το μόνο παράπτωμά τους ήταν να αισθάνονται προσβεβλημένοι από τα ψέματα και τη ανανδρία του Ρωσικού Κομμουνιστικού Κόμματος που ποδοπατούσε τα δικαιώματα των προλεταρίων και της Επανάστασης.

Στις 7 Μαρτίου του 1921, στις 6:45 το απόγευμα, εξαπολύθηκε μια καταιγίδα πυρών πυροβολικού ενάντια στην Κροστάνδη. Όπως ήταν φυσικό και αναπόφευκτο, οι εξεγερμένοι της Κροστάνδης απάντησαν αμυνόμενοι, παλεύοντας όχι μόνο για τις δικές τους διεκδικήσεις, αλλά και για λογαριασμό των άλλων προλεταρίων της χώρας που αγωνίζονταν για τα δικαιώματα που κατέκτησαν με την Επανάσταση και ποδοπατήθηκαν αυθαίρετα από τις μπολσεβικικές αρχές.

Ο αγώνας τους βρήκε απήχηση από ολόκληρη την υποδουλωμένη Ρωσία που στάθηκε έτοιμη να υποστηρίξει τη δίκαιη και ηρωική πάλη τους, αλλά ήταν δυστυχώς ανίκανη να τα καταφέρει, επειδή ήταν αφοπλισμένη, στιγνιά εκμεταλλεζόμενη και δέσμια της δουλειάς από τις μονάδες καταστολής του Κόκκινου Στρατού και της Τσέκα, οι οποίες είχαν συνταχθεί με τρόπο ώστε να σπάσει το ελεύθερο πνεύμα και βούληση της χώρας.

Είναι δύσκολο να υπολογιστούν οι απώλειες που υπέστησαν οι υπερασπιστές της Κροστάνδης και η άβουλη μάζα του Κόκκινου Στρατού, αλλά μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι έπεσαν πάνω από δέκα χιλιάδες νεκροί. Στην πλειοψηφία τους ήταν εργαζόμενοι και αγρότες, οι ίδιοι οι άνθρωποι που το Κόμμα των ψευτών είχε χρησιμοποιήσει προκειμένου να αρπάξει την εξουσία, δίνοντάς τους ψεύτικες υποσχέσεις για ένα καλύτερο μέλλον. Τους είχε χρησιμοποιήσει επί χρόνια για την εξυπηρέτηση αποκλειστικά των κομματικών συμφερόντων του, ώστε να επεκταθεί και να περιχαρακωθεί η κυριαρχία του πάνω στην οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας.

Ενάντια στην μπολσεβικική ολιγαρχία, η Κροστάνδη υπεράσπισε την ουσία του αγώνα των εργατών και των αγροτών στη Ρωσική Επανάσταση. Για τον ίδιο τον λόγο, οι ολιγαρχικοί εξολόθρευσαν τους εξεγερμένους της Κροστάνδης, κάποιους αμέσως μετά τη στρατιωτική νίκη, τους υπόλοιπους στα μπουντρούμια και στα κελιά που κληροδότησαν τα Τσαρικά και Αστικά καθεστώτα. Έτσι, η ημερομηνία της 7ης Μαρτίου εκλαμβάνεται σαν βαθιά οδυνηρή επέτειος για τους εργαζομένους όλων των χωρών.

Η επίπονη μνήμη των εξεγερμένων της Κροστάνδης που χάθηκαν κατά τη διάρκεια της μάχης και των επιζώντων που αφέθηκαν για να σαπίσουν στις μπολσεβικικές φυλακές αναζωπυρώνεται σ' αυτή την επέτειο, όχι μόνο για τους Ρώσους προλετάριους.

Αλλά αυτά τα θέματα δεν επιλύονται με θρήνους: εκτός από την επετειακή ανάμνηση της 7ης Μαρτίου, οι προλετάριοι κάθε χώρας θα πρέπει να οργανώνουν συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας σε κάθε περιοχή για το αίσχος που διαπράχθηκε στην Κροστάνδη από το Ρωσικό Κομμουνιστικό Κόμμα ενάντια στους επαναστατημένους εργάτες και ναυτικούς, και να απαιτήσουν την απελευθέρωση των επιζώντων που αργοπεθαίνουν στις μπολσεβικικές φυλακές ή βρίσκονται υπό κράτηση στα στρατόπεδα συγκέντρωσης της Φινλανδίας.

Νέστορας Μάχνο

Μετάφραση "Μαχνοβίτες"

Δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα «Delo Truda» N°10, Μάρτης 1926, pp. 3-4. Συμπεριλαμβάνεται στο βιβλίο «The Struggle Against the State and other essays» by Nestor Makhno, σε επιμέλεια έκδοσης Alexandre Skirda και μετάφραση Paul Sharkey. Εκδόσεις AK Press.